

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1703/2024
04.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из члана 359. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног ББ – адвоката Милинка Јовановића, окривљеног АА и ВВ - адвоката Боривоја Боровића и адвоката Огњена Радића и окривљеног ГГ – адвоката Саше Недовића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К. 7/22 од 20.10.2022. године и Вишег суда у Зајечару 6Кж1. 52/23 од 09.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 04.03.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости поднети против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К. 7/22 од 20.10.2022. године и Вишег суда у Зајечару 6Кж1. 52/23 од 09.10.2024. године и то браниоца окривљеног ББ – адвоката Милинка Јовановића, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, бранилаца окривљеног АА и окривљене ВВ - адвоката Боривоја Боровића и адвоката Огњена Радића у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1), члана 439. тачка 2) и члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку и браниоца окривљеног ГГ – адвоката Саше Недовића у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 4) и члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору К. 7/22 од 20.10.2022. године окривљени АА, окривљена ВВ и окривљени ББ су ставом првим изреке оглашени кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из члана 359. став 1. у вези члана 33. КЗ, а окривљени ГГ је оглашен кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, за које су окривљеном АА, окривљеној ВВ и окривљеном ББ изречене условне осуде којима су им утврђене казне затвора у трајању од по једне године и истовремено одређено да се исте неће извршити уколико у времену проверавања од три године не учине ново кривично дело, те да ће се у случају опозива изречене условне осуде

окривљеном АА и окривљеном ББ сходно члану 63. КЗ урачунати и време које су провели у притвору од 31.01.2016. године до 26.02.2016. године, а окривљеној ВВ време лишења слободe од 31.01.2016. године до 01.02.2016. године по основу задржавања које је одрђено решењем МУП-а, Сектор за унутрашњу контролу Ку 12/16 Лс 16/16 од 31.01.2016. године, а окривљеном ГГ условна осуда којом му је утврђена казна затвора у временском трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико у времену проверавања од две године не учини ново кривично дело, с тим да ће се у случају опозива изречене условне осуде окривљеном сходно члану 63. КЗ урачунати и време проведено у притвору од 31.01.2016. године до 26.02.2016. године. Истом пресудом одлучено је и о трошковима кривичног поступка. Ставом другим изреке, на основу члана 423. тачка 2) ЗКП окривљени АА, окривљена ВВ, окривљени ДД, окривљени ББ, окривљени ЋЋ и окривљени ГГ ослобођени су од оптужбе да су извршили продужено кривично дело злоупотребе службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ у вези члана 33. и 61. КЗ и одлучено је о трошковима кривичног поступка. Ставом трећим изреке, на основу одредбе члана 423. тачка 2) ЗКП окривљени ЋЋ ослобођен је од оптужбе да је извршио продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја помагањем из члана 359. став 1. у вези члана 33, 61. и 35. КЗ и истом је одлучено о трошковима кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Зајечару 6Кж1. 52/23 од 09.10.2024. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Бору Кт.бр. 591/19 од 24.02.2023. године, браниоца окривљеног ГГ – адвоката Јове Кртинића, браниоца окривљеног ББ – адвоката Милинка Јовановића, бранилаца окривљеног АА и ВВ - адвоката Боривоја Боровића и адвоката Огњена Радића, а пресуда Основног суда у Бору К. 7/22 од 20.10.2022. године, потврђена.

Против правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног ББ – адвокат Милинко Јовановић због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде у осуђујућем делу у односу на окривљеног ББ и предмет врати Основном суду у Бору на поновно суђење или наведене пресуде преиначи и окривљеног ББ ослободи оптужби да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ;

- браниоци окривљеног АА и окривљене ВВ - адвокат Боривоје Боровић и адвокат Огњен Радић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, члана 439. тачка 2) ЗКП и члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни суд утврди да је предметни захтев за заштиту законитости основан и утврди повреду закона, те сагласно члану 492. став 1. тачка 1) ЗКП укине пресуду Основног суда у Бору К. 7/22 од 20.10.2022. године потврђену пресудом Вишег суда у Зајечару 6Кж1. 52/23 од 09.10.2024. године и предмет врати на поновно суђење, с тим што ће утврдити наведене повреде закона, или да поступи сходно члану 492. став 1. тачка 2) ЗКП и преиначи наведене пресуде;

- бранилац окривљеног ГГ – адвокат Саша Недовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4), тачка 8) и став 2. тачка 1)

ЗКП, те повреде закона из члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање или исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе, а уколико не нађе да постоје услови да поступи по овом прворедном постављеном предлогу браниоца преиначи побијане пресуде и окривљеном ублажи изречену казну.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости су неосновани у деловима који се односе на повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, члана 438. став 2. тачка 1), члана 439. тачка 2), члана 438. став 1. тачка 4) и члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док су у осталим деловима недозвољени.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног ББ – адвокат Милинко Јовановић истиче да чињенични опис кривичног дела за које је окривљени осуђен не садржи све законске елементе кривице, односно не садржи свест окривљеног о забрањености дела, без које нема кривице, па самим тим нема кривичног дела.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани.

Кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ чини службено лице које искоришћавањем свог службеног положаја или овлашћења, прекорачењем границе свог службеног овлашћења или невршењем своје службене дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу какву корист, другом нанесе какву штету или теже повреди права другог.

Из чињеничног описа кривичног дела датог у изреци правноснажне пресуде произилази да је окривљени ББ критичном приликом у стању урачунљивости, свестан свога дела чије извршење је хтео, заједно и по претходно постигнутом договору у својству службеног лица као полицијски службеник одсека за саобраћајно-техничке послове ПУ ... и испитивач у Ауто школи „...“ ДОО ... искоришћавањем својих службених положаја и прекорачењем граница својих службених овлашћења супротно Правилнику о организовању, спровођењу и начину полагања возачког испита, вођењу и роковима чувања евиденције о возачком испиту и условима која мора да испуни возило на коме се обавља возачки испит, као и супротно члановима 232, 234, 235. и 236. Закона о безбедности саобраћаја на путевима омогућили кандидатима ближе означеним ставом првим изреке пресуде да положи теоријски део возачког испита, тако што су окривљени ВВ и АА предузимали радње супротно наведеном Правилнику и Закону о безбедности саобраћаја на путевима, уз знање и пристанак ББ.

По налажењу овога суда, иако је тачан навод захтева браниоца окривљеног да у изреци првостепене пресуде и чињеничном опису кривичног дела није изричито наведено да је окривљени био свестан да је његово дело забрањено, неуношењем наведених речи, као елемента кривице, у изреку пресуде, не указује да код окривљеног није постојала свест о противправности дела, односно да нема кривице окривљеног за предметно кривично дело.

Наиме, из објективних чињеница и околности које се наводе у изреци пресуде, а које се односе на постојање урачунљивости и умишљаја, уз назначење свести о поступању супротно одредбама наведених Правилника и Закона, свести о поступању супротно службеним овлашћењима и свести и хтењу да се таквим радњама другоме прибави корист, несумњиво указују и на постојање свести о противправности радњи које окривљени предузимају, тако да из чињеничног описа произилазе сви елементи кривице као субјективног елемента кривичног дела.

По оцени Врховног суда неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ истиче да изрека пресуде не садржи јасно одређену радњу извршењу кривичног дела, јер је изреком правноснажне пресуде наведено „уз знање и пристанак окр. ББ“, што не може бити радња извршења наведеног кривичног дела. Имајући у виду целокупан чињенични опис, као и чињеницу да је окривљени ББ оглашен кривим да је поступао заједно са окривљеним АА и окривљеном ВВ, по претходно постигнутом договору, односно да су оглашени кривим да су у смислу члана 33 КЗ поступали као саизвршиоци, то је наведени опис радњи окривљеног ББ, који је у оквиру заједничког деловања и постигнутог договора, а узимајући у обзир и његово својство службеног лица, сасвим довољан за постојање наведеног кривичног дела, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ оцењени као неосновани.

Браниоци окривљених АА и ВВ, као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводе битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и као незаконит доказ означавају транскрипте телефонских разговора. У вези са наведеним браниоци наводе да су наредбе за ову доказну радњу достављене накнадно, тек након подношења оптужног акта, тако да одбрана на почетку суђења није имала ЦД-ове са снимљеним разговорима, нити наредбе, на који начин је повређена и Европска конвенција о људским правима и начело једнакости оружја.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване, јер су предметни транскрипти као доказ предложени оптужним предлогом ОЈТ Бор Кт.бр.591/19 од 26.11.2019. године, а потом су као доказ изведени на главном претресу. Из списка произилази да су наведени докази прибављени у свему у складу са одредбама члана 166., 167. и 168. ЗКП и у које су браниоци окривљених током целог кривичног поступка имали могућност да изврше увид и упознају се са садржином истих. При томе, време када су наредбе за одређивање ових доказних радњи достављене првостепеном суду није од значаја, с обзиром да из самих наредби јасно произилази време њиховог доношења, тако да се ради о законито прибављеним доказима, због чега су супротни наводи захтева оцењени као неосновани.

Браниоци окривљених АА и ББ указују и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, која је учињена тиме што се окривљеној ВВ даје статус испитивача, супротно оптужном предлогу, чиме је оптужба прекорачена.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених, по оцени Врховног суда не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истовестности дела.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела који је дат у оптужном акту, додавањем нове радње извршења, односно веће криминалне воље окривљеног, на који начин се погоршава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

У конкретном случају правноснажна пресуда се односи на исто лице – окривљену ВВ и на исто кривично дело - кривично дело злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из члана 359. став 1. у вези члана 33. КЗ.

По налажењу Врховног суда, побијаним правноснажним пресудама није прекорачена оптужба, односно додавањем својства испитивача у односу на окривљену ВВ, а које својство произилази из чињеничног стања и радњи које је окривљена предузимала и које су описане, није повређен објективни, ни субјективни идентитет оптужбе и пресуде, нити је додавањем наведеног својства дошло до прекорачења оптужбе, јер наведеним додавањем није дошло до повећања криминалне количине окривљене ВВ и сва битна обележја бића кривичног дела иста су у диспозитиву оптужног акта и у изреци побијане правноснажне пресуде.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да су неосновани наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ, којима се указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног ГГ указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) у вези члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП.

С тим у вези, у захтеву се истиче да је у првостепеном поступку који је претходио доношењу побијаних пресуда, решењем Вишег суда у Зајечару Кпп 5/16 од 01.02.2016. године окривљеном ГГ одређен притвор од стране судије за претходни поступак – Зорана Јовановића, који је као члан већа учествовао и у доношењу решења

Вишег суда у Зајечару Кж1. 143/21 од 13.12.2021. године, којим је првостепена пресуда Основног суда у Бору К. 332/19 од 02.06.2021. године, која је претходила захтевом побијаним пресудама, укинута, због чега је, према ставу браниоца, морао бити изузет од судијске дужности приликом доношења одлуке по жалби.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног ГГ су неосновани.

Одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ће судија или судија поротник бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак, или одлучивао о потврђивању оптужнице, или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком, или учествовао у поступку као тужилац, бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног, односно тужиоца или је саслушан као сведок или вештак, ако овим законом није другачије прописано.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ова битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који се морао изузети.

Из цитиране законске одредбе јасно произилази да се о апсолутно битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, на коју се бранилац окривљеног позива у поднетом захтеву, може говорити само уколико се ради о учествовању на главном претресу у првостепеном поступку или о одлучивању у поступку по редовном или ванредном правном средству, судије који се мора обавезно изузети из разлога прописаних чланом 37. став 1. ЗКП.

У конкретном случају из списка предмета произилази да је судија Зоран Јовановић поступао као судија за претходни поступак, у ком својству је донео одлуку о одређивању притвора, а затим је био члан другостепеног већа које је одлучивало о жалби на ранију првостепену пресуду, која је укинута, а да у поновном поступку уопште није учествовао ни на главном претресу, нити у одлучивању у другостепеном поступку.

Имајући у виду да судија Зоран Јовановић уопште није учествовао у доношењу правноснажних пресуда које су предмет поднетог захтева за заштиту законитости, то ни његово учешће у ранијем другостепеном поступку, у којем је ранија првостепена пресуда укинута, није од значаја за постојање наведене битне повреде одредаба кривичног поступка у овом предмету, па је захтев браниоца окривљеног ГГ у овом делу оцењен као неоснован.

Поред наведеног, захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног ГГ истиче да су поступајући судови учинили и повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, сматрајући да се у изреци првостепене пресуде не стичу сва законска обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ. Образлажући наведени разлог бранилац истиче да је изреком првостепене пресуде наведено да је окривљени ГГ уношењем неистинитог податка у књижицу обуке

омогућио кандидату да дана 19.11.2015. године изађе на практични испит, чиме је кандидату прибавио корист у виду права да положи возачки испит за „Ц“ категорију, док је на 21. страни првостепене пресуде у 2. и 3. пасусу наведено да је из књижице обуке кандидата утврђено да се иста односи на обуку за „ЦЕ“ категорију, док је сам кандидат у својој изјави навео да има положену „Ц“ категорију и да је требало да полаже за категорију „Е“, која је ранијим прописима била тако означена, а сада се означава као „ЦЕ“ категорија, при чему је и у уверењу о положеном возачком испиту за истог кандидата наведено да је у питању „ЦЕ“ категорија, а не „Ц“, коју је кандидат већ имао, због чега кандидат није стекао никакву корист.

Врховни суд је ове наводе захтева оценио као неосноване, налазећи да је учињена очигледна омашка приликом израде писменог отправака пресуде, при чему је у изреци у чињеничном опису кривичног дела у односу на овог окривљеног, у трећем реду правилно наведена „ЦЕ“ категорија, али се у последњем реду чињеничног описа очигледно погрешно означава „Ц“ категорија, док из списка предмета јасно произилази да кандидат већ има положен возачки испит „Ц“ категорије, а да се уверење о положеном возачком испиту односи на „ЦЕ“ категорију.

Повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП бранилац окривљеног ГГ види и у недостатку битних обележја кривичног дела из члана 359. став 1. КЗ, наводећи да у изреку првостепене пресуде није унето време извршења кривичног дела које се окривљеном ставља на терет, а што је неопходно сходно одредбама члана 16- КЗ и члана 5. КЗ, као и у томе што је првостепени суд морао поступање окривљеног описано изреком првостепене пресуде подвести под одговарајућу бланкетну норму Правилника о организовању, спровођењу и начину полагања возачког испита, вођењу и роковима чувања евиденција о возачком испиту и условима које мора да испуни возило на којем се обавља возачки испит, будући да је наведено изреком првостепене пресуде, понашање окривљеног било у супротности са наведеним Правилником.

Изнети наводи браниоца окривљеног ГГ су оцењени као неосновани, имајући у виду да је време извршења кривичног дела из члана 359. став 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим, наведено изреком првостепене пресуде: „...омогућио да дана 19.11.2015. године изађе на практични испит и прибавио му тако корист у виду права да положи возачки испит...“, чиме је очигледно да је време извршења кривичног дела у изреци првостепене пресуде наведено, с тим да је питање стилизације у ком делу изреке ћа се исто налазити. Осим тога, у изреци првостепене пресуде се наводе одговарајуће одредбе Закона о безбедности саобраћаја на путевима и даје се довољан и јасан опис радњи окривљеног, због чега су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног неосновани.

Поред наведеног, захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног ГГ износи сопствени став да инструктор вожње не врши никаква овлашћења, нити има својство службеног лица које одлучује о било каквим правима и обавезама, те цитирајући одредбе члана 232., 233., 235. и 236. ЗОБС на путевима, те члана 359. став 1. КЗ и члана 112. став 3. тачка 3. КЗ, закључује да инструктор вожње нема никакве ингеренције за одлучивање о правима, обавезама или интересима лица, већ само

спроводи практичну обуку кандидата, што његово деловање чини без утицаја на постојање предметног кривичног дела.

И ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног ГГ Врховни суд је оценио као неосноване, сматрајући да инструктор вожње представља службено лице.

Одредбом члана 359. став 1. Кривичног законика су одређена обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја, којом је прописано да извршилац наведеног кривичног дела може бити само службено лице, док је одредбом члана 112. став 3. тачка 3. КЗ прописано да се службеним лицем сматра јавни бележник, јавни извршитељ и арбитар, као и лице у установи, предузећу или другом субјекту, којем је поверено вршење јавних овлашћења, које одлучује о правима, обавезама или интересима физичких или правних лица или о јавном интересу.

Чланом 206. Закона о безбедности саобраћаја на путевима је прописано да је оспособљавање кандидата за возаче делатност од општег интереса која има за циљ да кандидат за возача стекне теоријска и практична знања и вештине потребне за самостално и безбедно управљање возилом у саобраћају на путу, као и да се оспособљавање кандидата за возача састоји од теоријске обуке, практичне обуке у управљању возилом и возачког испита. Одредбом члана 207. ЗОБС на путевима прописано је да оспособљавање кандидата за возаче може да обавља само привредно друштво или средња стручна школа која се бави образовањем ученика за образовни профил возач моторних возила, када испуни прописане услове и када добије дозволу, а да дозволу издаје министарство надлежно за унутрашње послове.

Поред наведеног, одредбом члана 223. ЗОБС на путевима прописано је ко може бити инструктор вожње, док је одредбом члана 224. ЗОБС на путевима прописано да инструктор вожње може да обавља практичну обуку ако испуњава прописане услове и ако има дозволу (лиценцу) за инструктора вожње, а коју издаје Агенција за безбедност саобраћаја.

Према томе, на основу наведених законских одредби произилази да је „...“ ДОО ... „...“, у којем је окривљени ГГ био запослен као инструктор вожње, привредно друштво које је имало дозволу за оспособљавање кандидата за возаче, те му је у том смислу поверено вршење јавних овлашћења у области обуке за возаче и полагања возачког испита. Надаље, окривљени је поседовао дозволу (лиценцу) за инструктора вожње, па је у оквиру делатности ауто школе, као привредног друштва коме је поверено вршење наведених јавних овлашћења, обављао практичну обуку кандидата за возаче и о томе водио одговарајућу евиденцију, која је представљала услов за полагање возачког испита.

Сходно наведеном, служба коју је окривљени ГГ вршио у својству инструктора вожње, проистиче из јавног овлашћења повереног наведеном привредном субјекту, у оквиру кога је окривљени поступао, и то тако да је он при томе одлучивао о правима, обавезама и интересима физичких лица, што му даје својство службеног лица у смислу

члана 112. став 3. тачка 3. КЗ, па су супротни наводи из захтева браниоца окривљеног неосновани.

Поред изнетог, бранилац окривљеног ББ у поднетом захтеву наводи и образлаже повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП. Међутим, наведене повреде закона нису дозвољени разлози, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд захтев браниоца окривљеног ББ у овом делу оценио као недозвољен.

Осим тога, бранилац окривљеног ГГ у поднетом захтеву означава и повреде закона из члана 438. став 1. тачка 8), члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 2. и тачка 3. ЗКП, што представља дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, али се у погледу наведених повреда, супротно члану 484. ЗКП уопште не наводе разлози, тако да поднети захтев у овом делу нема прописан садржај.

Са изнетих разлога, Врховни суд је одлуку као у изреци пресуде донео на основу одредбе члана 491. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2. и тачка 3) ЗКП.

Записничар-саветник
Јелена Паравиња, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић